

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 152/03-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. K. M., bytom K., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 330/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. K. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 19. júna 2003 doručené podanie Ing. K. M. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom K., označené ako „Sťažnosť proti porušovaniu základných práv a slobôd podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 330/02.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 21. októbra 1999 Okresnému súdu Košice I návrh na ochranu osobnosti, ktorý bol zapísaný pod sp. zn. 22 C 785/99. Okresný súd Košice I vyzval 7. januára 2000 navrhovateľa, aby preukázal zaplatenie súdneho poplatku. Okresný súd Košice I na pojednávaní 13. novembra 2000 uznesením č. k. 22 C 785/99-20 konanie zastavil, pretože Úrad vlády Slovenskej republiky nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, čo znamená podľa § 103 a § 104 Občianskeho súdneho poriadku taký nedostatok konania, ktorý nemožno odstrániť. Sťažovateľ sa proti tomuto uzneseniu odvolal. Po tom Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) zrušil uznesením č. k. 13 Co 95/01-24 z 27. apríla 2001 uznesenie súdu prvého stupňa, keďže nezistil taký nedostatok podmienky konania, pre ktorý by Okresný súd Košice I nemohol vo veci konať, a preto vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (doručená 6. júna 2001). Po vyhlásení zaujatosti vo veci zákonnej sudkyne, ako aj ostatných sudcov Okresného súdu Košice I a po vyjadrení sťažovateľa k návrhu krajský súd rozhodol uznesením č. k. 13 Nc 5/02-36 z 28. januára 2002 o vylúčení sudcov tohto súdu a vec sp. zn. 22 C 785/99 prikázal Okresnému súdu Košice - okolie. Preto bola uvedená vec postúpená tomuto súdu (uznesenie došlo 5. marca 2002) a je vedená v konaní na tomto súde pod sp. zn. 7 C 330/02 (spis došiel 6. júna 2002).

Okresný súd Košice - okolie zaslal sťažovateľovi 25. júna 2002 tlačivo na preukázanie jeho osobných a majetkových pomerov, na ktoré sťažovateľ reagoval po urgencii zaslanej 14. augusta 2002 potvrdením doručeným Okresnému súdu Košice I 4. septembra 2002. Od toho času okresný súd vo veci nekoná.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal nasledovný nález:

„1. Okresný súd Košice - okolie vo veci ochrany osobnosti vedenej pod sp. zn. 7 C 330/02 porušil právo Ing. K. M. aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci

v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Košice - okolie prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá nezaujatým sudcom, a aby sa vykonali opatrenia, ktoré zabránia ďalšiemu opakovaniu prieťahov.

3. Ing. K. M. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 10.000.000. – Sk (slovom: desaťmiliónov slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice -okolie povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu a nahradiť trovy konania.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv a slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Osobitne sa zamerá na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred

súdom..., ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných priťahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru)“ (II. ÚS 109/03), resp. argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd v predloženej sťažnosti a zo spisu vo veci sp. zn. 7 C 330/02 zistil, že sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní sp. zn. 7 C 330/02.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd zistil, že Okresný súd Košice – okolie po tom, čo mu krajský súd prikázal vec sp. zn. 7 C 330/02 (spis doručený 6. júna 2002), urobil základné procesné úkony vo veci (preukázanie majetkových pomerov, odpustenie súdnych poplatkov a otázka právneho zastupovania), pričom od 4. septembra 2002 vo veci nekonal.

Ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú vzhľadom na to, že celková doba konania pred okresným súdom nesignalizuje reálnu možnosť existencie neprimeranej lehoty pri prerokovaní jeho veci (napr. II. ÚS 21/01), a tým ani porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd navyše zo spisu vo veci sťažovateľa zistil, že sťažovateľ sa obrátil na ústavný súd napriek tomu, že pred tým neuplatnil sťažnosť na priťahy v konaní, ktorú mu ako právny prostriedok na ochranu jeho označeného základného práva poskytuje zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky,

štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júla 2003